

Rerum novarum voor de vlaamse bossen

Op een dag doken ze op en zwermden uit. We gaven ze te eten van onszelf. Op een dag waren ze verdwenen. Maar ze bleven. 's Nachts worden we bezocht in onze eigen, vreemdkleurige dromen. Peter Verhelst

GROENE GORDEL FRONT ROND LAPPERSFORTBOS OPEN BOSBRIEF AAN ACW & PAX CHRISTI IN VLAANDEREN

Beste vrienden & vriendinnen,

Een bos red je nooit alleen. Vandaar dat wij altijd op zoek gaan naar natuurlijke partners die ons in de bosstrijd, die levensbelangrijk is voor onze kinderen en kleinkinderen, kunnen steunen.

In de hoofdstad van West-Vlaanderen is er nu al sinds 2001 een bos bedreigd en geregeld bezet. Bij de eerste bosbezitters (Lappersforters) hoorden ook kinderen uit ACW-families uit de Brugse regio. De nieuwe bosbezitters komen ook uit de Brugse en Vlaamse regio, maar vormen ook een beetje een “Europa-boscollege”. Ze zijn een generatie verontruste jongeren bij wie veel terechte woede leeft om wat er allemaal aan natuur vernield wordt. Zij liggen wakker van de genadeloze machine die als een pletwals bomen, bossen en open groene ruimte platdrukt en opslokt. Zij staan heel sceptisch tegen de grote politieke machten die deze machine een hand boven het hoofd houden. Al sinds 2002 voert het Groene Gordel Front naast en samen met de bosbezitters actie. Wij leggen de klemtoon op dialoog en trachten met alle bewuste mensen uit het middenveld een gesprek aan te gaan om een opening te creëren.

De bedreigde bomen in het Lappersfortbos zijn eigendom van Gdf – Suez – Fabricom Gti. Zijn er echter geen grenzen aan ‘eigendom’, wanneer het milieu en de gezondheid van onze kinderen op het spel staan? Bomen zijn wachters, bewakers, beschermers. Bomen zijn ridders, omdat ze kost wat kost de mens en zijn gezondheid verdedigen, tegen de stroom in. Maar bomen kunnen zichzelf niet verdedigen. Wie voor de bomen opkomt, mag zich van Het Kapersnest – www.kapersnest.be – Bosridder noemen. We hopen dat er in ACW en in Pax Christi ook veel bosridders opstaan, die met ons meedromen. Misschien willen jullie ook je stem gebruiken om te kiezen voor het behoud van zonevreemde bossen?

EEN RERUM NOVARUM VOOR DE BOSSEN

Er moet een nieuwe wind waaien in het Vlaamse bosbeleid. Een nieuwe frisse geest. Om te beginnen moet men de bijlen opbergen. In een symboolbos als het Lappersfort is kappen geen goed bestuur, maar harde machtspolitiek. Wij vragen dat in een erfgoedstad als Brugge minder slordig zou worden omgesprongen met de nog resterende bomen en natuur. Het beleid mag niet dweilen met de kraan open. Laat ons bomen planten en bestaande bossen en bomen behouden. Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze kleuren ons landschap en onze dag. We roepen de overheden op om alle stukjes groen en bomen in kaart te brengen en wat rest te bewaren.

DE LANDELIJKE CONTEXT VAN DE ZONEVREEMDE BOSSEN

Het is zo dat het Lappersfort slechts het topje van de ijsberg is: nog steeds is 10.000 ha bos bedreigd in Vlaanderen ... Vlaanderen heeft niet alleen veel te weinig bossen (na Ierland en Nederland is Vlaanderen nog steeds de bosarmste regio van West-Europa), de bestaande bossen worden ook nog eens bedreigd. Arm bosarm Vlaanderen... **En de inspanningen om aan bosuitbreiding te doen worden grotendeels teniet gedaan door de vele ontbossingen her en der in Vlaanderen. Dweilen met de kraan open... (30.000 ha bos ligt ook in landbouwgebied)**

Het Lappersfortbos (*) staat terecht symbool voor de ongeveer 10.000 hectare Vlaamse bossen die ingekleurd zijn als zgn. 'harde gewestplanbestemmingen': industriegebied, woongebied, recreatiegebied. Deze 10.000 hectare kunnen met een simpele steden-bouwkundige vergunning worden gekapt, en dat gebeurt maar al te vaak. We kunnen dus stellen dat **10.000 hectare bos rechtstreeks wordt bedreigd**, wat ruw geschat goed is voor zo'n 4 miljoen bomen. Internationaal wordt bosbehoud als één van de pijlers van het nieuwe klimaatbeleid naar voren geschoven – bomen slaan immers heel wat koolstofdioxide op en bossen houden die ook vast – maar in Vlaanderen zijn we hiertoe blijkbaar niet in staat... Nochtans stelt het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) dat men "**de versnippering van de bestaande bossen moet tegengaan**" en "**alle bestaande bossen moet beschermen en bosuitbreiding realiseren**". De praktijk is het toch even anders. Cijfers uit het Natuurrapport 2005 bewijzen duidelijk dat de inspanningen voor bosuitbreiding – gemiddeld 309 ha/jaar in de twaalf jaar van 1994 tot en met 2005 (wat overigens nog veel te weinig was om de doelstelling van 10.000 hectare van het RSV te halen) bijna integraal teniet werden gedaan door de vergunde ontbossingen. De netto bosuitbreiding, de jaarlijkse bosuitbreiding min de jaarlijkse ontbossing dus, bedroeg in die jaren immers slechts 72 ha/jaar. **Jaarlijks 309 hectare bebossen om er tegelijkertijd 237 te ontbossen: dweilen met de kraan open heet dat toch?** Al zes jaar plant men 'kom op tegen kanker bomen', maar in die 6 jaar heeft men slechts (188 ha) geplant wat Vlaanderen ongeveer in één jaar aan bos kapt. Wordt het dan ook niet stilaan tijd dat ook de volgende Vlaamse regering het probleem van de zonevreemde bossen onderkent en er oplossingen voor uitwerkt? In 2007 is duurzame ontwikkeling een grondwettelijk beginsel geworden: kunnen we de duurzame ontwikkeling van ons landschap, en de rol van ruimte voor bos en natuur daarin, misschien even opnieuw op de agenda zetten? Er rest nog steeds een klein beetje hoop voor het behoud van het volledige Lappersfortbos, zolang de bomen niet gekapt zijn. In deze regio met heel wat onbenutte bedrijfsgebouwen en -terreinen moet er toch echt een alternatief te verzinnen zijn voor de nodeloze kap van Vlaanderens meest besproken bos? Maar er is hoop. Vijf Vlaamse politieke partijen hebben aan GGF antwoorden bezorgd over bos en bomen.

VERKIEZINGSBOSMANIFEST VOOR DE VOLGENDE VLAAMSE REGERING

Zeven jaar lang hebben wij geprobeerd duidelijk te maken dat 'het dweilen met de kraan open' moet stoppen. Daarom vroegen we aan enkele politieke partijen wat ze van plan waren met de bomen en de bossen. De antwoorden schreeuwen om daden. Vanwege de open VLD is er toch een kleine symbolische doorbraak. Hun mogelijke oplossing is grondenruil. De gedachte dat de poëziebossen voor Vlaanderen een trend worden is natuurlijk ook troostend. De rode, groene, blauwe en oranje bos-antwoorden bieden hoopvolle perspectieven. Helpt U deze kleine doorbraken verder de wereld van de beslissingsmachten in te sturen? Het is na te lezen op onze site www.ggf.be bij april en ook op <http://www.indymedia.be/nl/node/32695>.

Veel mensen in Brugge en Ommeland hopen deze keer op een onderhandelde oplossing voor het bezette bos en niet op weer een kat en muis spel met de politie. De brede bosbeweging klampt zich vast aan een klein sprankeltje hoop voor de 40.000 ha zonevreemde bossen waarvan 10.000 ha acuut bedreigd is.

De ommekeer kan in Brugge beginnen !

Er is heel veel leegstand van kantoren én industrieterreinen. En toch bakent men overal nog nieuwe industrieterreinen af! En toch moet dat laatste lapje Lappersfort absoluut gekapt worden...Wij hopen dat Brugge meer klasse heeft dan dat. Dat zij als erfgoedstad de bos-erfenis van Visart eer aandoet. Het staat in de sterren geschreven dat de nieuwe Visart voor de zonevreemde bossen een streekgeno(o)t(e) kan zijn...

Veel mensen van goede wil hopen dat de politici lessen trokken uit 2002. Wij zouden ons burgervader Moenaert, een acw-man uit uw midden liever herinneren als de man die op zijn stappen terugkeerde, dan als de man die koppig doorging met de vernietiging van de groene gordel. Wij zeggen hem graag: “ **It is not/never too late for making a better/new world** “. In de Knack van 18 maart 2009 zegt Minister-president Peeters: “ CD & V is de partij van de medemens. In de roman De val van Albert Camus wandelt een man over een brug, loopt een vrouw voorbij, en hoort even later een kreet en een plons. Hij twijfelt of hij zal gaan kijken, maar loopt uiteindelijk gewoon verder. Die beslissing verwoest zijn leven. Een christendemocraat zou teruggekeerd zijn. “ Wij vragen aan de overheden dat ze op hun stappen zouden terugkeren en zouden omzien naar de bosgroene zonevreemde noodkreten van boom, mens en dier. Dat ze onze schreeuw zouden willen horen en met ons nadenken over duurzame alternatieven in zorg en respect voor de schepping. We beseffen heel goed dat zo'n ommekeer uitzonderlijk is, maar broodnodig.

Peter Theunynck, Lappersfort Poets Society & Luc Vanneste, Groene Gordel Front (beiden leden van de CM, christelijke mutualiteiten) vooravond Hemelvaart 2009

Gedicht voor Hilde en Mathilde Joris Denoo, Lappersfort Poets Society

Mathilde word wakker
en ontsla de houthakker.
Minister Hilde
zeg aan Mathilde
dat in een koninkrijk zonder bomen
een kind niet meer kan dromen
en sprookjesprinsessen
niet meer thuis kunnen komen.
Hilde, Mathilde,
kom uit je schulp.
Hilde, Mathilde,
weg met de pulp.

(*) Het Lappersfortbos maakt deel uit van de groene gordel, een begrip met geschiedenis. In 1964 introduceerde de groep ' Mens & Ruimte ' het begrip ' Groene Gordel ' in het eerste provinciaal structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant. Het begrip " Groene Gordel " (Green Belt) kwam uit Engeland en werd in de Vlaamse rand consequent toegepast waar het nog mogelijk was. Dankzij dit beleid werd de suburbanisatie aan banden gelegd en wordt Brussel vandaag nog steeds omringd door een groene gordel van prachtige bossen, parken, tuinen, kasteeldomeinen, open kouters en landelijke dorpjes. Zie www.groenegordel.be en ook als internationaal begrip www.greenbeltmovement.org . Onze stadsgedichten, de stem van brood en bossen lees je op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> en op www.ggf.be (acties & poëzie). Wij zijn actief in www.vbv.be/netwerk en in www.bblv.be met wie wij participeren aan www.openruimteademruimte.be . U kan ons bereiken op 050/390957 .